

ДЛЯ БАТЬКІВ ТА ДІТЕЙ

Ви ще не говорили зі своїми дітьми про благодійність? Починайте просто зараз! Адже звичка допомагати формується в дитинстві та розвивається протягом життя. Людина, вихована допомагати ближнім, буде робити добро природно та невимушено.

Для багатьох благодійність – це реакція на біль, трагедію або ж скруту. Навіть дорослим важко впоратися з такими складними почуттями. Діти ж інстинктивно уникають думок про негатив. Важливо, щоб дорослі усвідомили, що благодійність – це про добрі справи та позитив. Тоді вони зможуть донести цю ідею до дітей. Варто показати на власному прикладі, що благодійність наповнює та розвиває, а результати добрих справ змінюють світ.

Спільна подорож маленьких читачів і читачок з героями книги Зізі та Зузу покаже, що робити добрі справи зовсім не складно!

Нехай ця книжка надихне вас на великі історії!

Команда Zagoriv Foundation

ПЛАНЕТА Q7

Далеко-далеко звідси,
У центрі сузір'я Піци,
Скажу тобі по секрету,
Існує одна планета.

На ній є свої дивацтва,
І їх там доволі багацько:
У році в них місяців не дванадцять,
А більше на три — аж п'ятнадцять.

Там літечко довше за зиму,
Дерева та кущики сині,
А як поглянеш на небо з віконця —
Побачиш на ньому два сонця.

В одному з тамтешніх будинків,
На вулиці Тихого ринку,
Живуть сестричка і братик,
Зізі та Зузу діток звати.

ТЕПЛЕНЬ

перший місяць літа

Зізі та Зузу прокинулись зранку,
З'їли омлет, авокадо, вівсянку,
Зробили зарядку, почистили зуби,
Та щось не давало їм спокою всюди.

Пішли до вікна і розсунули штори,
Й сестра закричала: «О ні, яке горе!».
Замість двох сонць, що поділися десь,
В небі виднілись дві літери «С».

Злякалась Зізі, тихо зойкнув Зузу:
«Темінь темнюща надворі внизу.
Як же ми будемо гратись тепер?
Сонця потрібні у кожній зі сфер.

Потрібні і нам, і нашим рослинам,
Звірям, дорослим, птахам і рибинам.
Треба нам разом в дорогу рушати,
Сонечка ясні усім повертати».

МУРКОТЕНЬ

другий місяць літа

Не встигли братик із сестрою
Пуститись в мандри з головою,
Як бачать — перед ними хтось
Сидить сумний під кропивою.

Єнот — така смішна істота,
Що любить пхати все до рота,
Тому йому буває зле,
А надто — зранку по суботах.

«Єноте, друже, як ти, що ти?» —
Допомогти малим охота.
«Я з'їв не те щось — і привіт:
Тепер болить мені живіт».

Зузу дістав води з криниці
І дав єнотові напиться.
Звірку одразу стало краще —
І він поліз по щось у хащі:

«У мене є диво-ліхтар
Від всяких монстрів і почвар.
Візьміть собі, нехай в дорозі
Він захищає вас в тривозі».